

Erdirinç Adıgüzel

- şiirler -

Yayın Tarihi:

01.09.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağlamak

Korkularımı;
ŐimŐeklerin her aktığında
Ağlıma gelen
Yağmurdan ıslanmamak için
Ağacın gölgesine saklanan
Küçük ocuk gibi açığa çıkarıyorum.
Őessiz ama derinden
İten ama kuvvetli
Ağlamanın en güzelini yaşamak
Artık korkularımı yenmek
Belkide zayıflığımı bastırmak için ağlıyorum
Ve galiba bununla avunuyorum.

Erdirç Adıgüzel

Ağlayan Adam

Gözler inanmazmış görmeden
Bu sefer adamakıllı ağlıyordu
Ve sanki gerçekten ağlıyordu bu adam
Gururuna inat, Hıçkırık hıçkırık
Hayat herkese olduğu kadar iyi değildi belkide
Oda gerçekleri görmüştür kim bilir
Geçmişe inat tüm yaşatılanlara inat
Hak etmediği kadar çok katıla katıla
Yada sadece ağlıyordu bir kenarda
Kim bilir gerçekleri herkes ayrı ayrı yaşar
Onun nasibin de ağlamak vardır belkide

Erdoğan Adıgüzel

Aklıma Geldi

Söyleyemediğim çıkmazlarım var kendimce
Anlatamadığım yalnızlığımı aklımın ermediği,
Duymayı beklediğim ama bir türlü duymadığım sözler var
Hepsi uzak denizler misali sayıklar gecelerimde, haykırırcasına
Kaderde ne varsa yaşatırmış her şeyi misli ile bu hayat
Hiç değişmemiş yaşamlarda ödeşilmiş mecburiyetler var.
Biliyorsun...

Erdoğan Adıgüzel

Alıntı

Tarif edersen yaşadıklarına inat sırlarını bir başkasına
Tıpkı sönen umutlarındaki farklılık misali
Yol gösterenin çok, çaresini bulan yok
Öyle değilmi yaşanmışlık varken yaşanmayan
O kadar çok yıllar var ki farklılık burada işte
Geçen zamanın anlamsız hızı ve geride bıraktıkları
Şadece anlamı yok yazılanların ve çizdiğin hayatın satır başları
Önemi yok hayatın verdiği hazlar
Akılda kalan tek şey hayatın satır aralarında bıraktığı
Hüzünler arasındaki insana düşen pay galiba...

Erdoğan Adıgüzel

Ararken Seni

Bilinmeyenin son çaresizliği
Sonradan çıkarmış kendiliğinden
Bahsi olur her seferinde
Ya sen öleceksin yada ben
Sonra duracaksın belkide düşüneceksin
Şevda denen acıdan tadarken
İşte sırf bu yüzden sarhoşluğunun nedenini
Senden gidenlerden ve benden çıkaracaksın
Nefretin tohumları bende saklı nafile
Geçmişe sakın yalvarma
Bırak hep hatırında hatırlamak istediğin gibi kalsın
Anıların resimlerde, resimler çekmecerelere inat
Hep unuttum derken gün gibi aklında kalsın
Yalandan yeminler ezildi umutlarda
Hep kazanan zaman oldu sonunda
Hep aldandık yarınlarımıza
Umutlar yeşerdi her ağladığında
Uyandığın güne yeniden seni ararken elveda

Erđinç Adıgüzel

Arkadaş

O Akşamki hatırladıkça gülerdik ikimizde
Söylenen tüm şarkılar bizim için boştu
Vakit geçmeden halletmeliydik küstük birbirimizle
Aklımıza gelipte yapamadığımız şeyleri
Zaman geçiyordu dostum eğlenmeliydik
Sabaha kadar umuda dokunmadan
Bizim seninle dostluğumuz mahşere kadar

Erdoğan Adıgüzel

Artık

Hep unutululardan olsaydım
Keşke bakmasaydım kurcalamasıydım
Dokunmasaydım anılara tertemiz avuçlarımda kalsalardı
Sonra ellerimi yukarı kaldırıp savursaydım
Unutsaydım sessizce içimde yaşatsaydım.
Bir bakışa sığsaydı yangınlarım ümitlerim hiç kül olmasaydı
Hayatlar o günlerde de devam etseydi
Çaresizlik ceplerimizde iki metelik olarak kalsaydı
Şatılmasaydı umutlar

Erdoğan Adıgüzel

Avuntun

Umursamaz bakışlarında
Umarsız bir baş kaldırı seziyorum
Caydığım sözlerden ve umutlardan
Geriye kalan Ağlayan gözleri görüyorum
Silinen anılar arasında ufak bir avuntu var
Sanki buğulu camda bakıyorum uzaklara
Evet yoksun buralarda
Arkandan ağlansa ne fayda

Erdoğan Adıgüzel

Bazı Kelimeler

Bazı kelimeler vardır, savrukça
Ağızdan çıktığı gibi yalın söylenir
Acımasızca ve bir o kadarda yıkıcı
Bazı kelimeler vardır, hoyratça
Hep onun için yazıldı sanılır ve rahatça söylenir
Bazı kelimeler vardır sevecen
Her seferinde ruhunu okşayan ve gülümseten
Bazı kelimeler vardır, Umarsızca sarfedilen
İlerde hayat ile zaman arasına sıkışan
Her seferinde delil olarak karşımıza çıkartılan
Yine bazı kelimeler vardır ki
Söylesen de hoş söylemesen de
Bazı kelimeler vardır ağızından bir kere çıkan
Yerini hiçbir kelimenin tutamayacağı
Can yakıcı sıcaklıkta umutlarla meşgul ve ağlamaklı
Bazı kelimeler vardır tutarsız aşklar gibi
Bir defa söylemek için söylenir her defasında

Erdoğan Adıgüzel

Bekle

Usulca kimse duymadan yürüdüm Ankarada
Hiç birşey değişmemiştii
Roller aynıydii kişiler farklıydii oysa
Gözler aradı bir oyana bir buyana
Güzeldi aslında ama yoktum Ankarada
Bana ait bir geçmiş vardı ama gözüm kulağım istanbulda
Biliyorum fazlayım burda aslında

Erdiñ Adıgüzel

Bilinen İle Bilinmeyen Arasındaki İnce Ayrıntı

Bilinen ile bilinmeyen arasındaki ince bir ayrıntı bu söylenenler
Anlaşılmayan her şey bu belirsizlikten çıktı galiba
Biten ve başlayan ne kadar çok şey varsa benim için
Birde başlamadan bitiren bir dolu sebep vardı hayatımda
Geçmişe inat yaşanılmamış ne kadar kapı varsa ardına kadar açılan
Bir o kadarda
Yaşanılmış hiç unutulmayan yan yana yazılmış
O kapıların gölgesinde yeşeren şiiirlerim vardı
Özlenen geçen zaman mı yoksa bilinmeyenin kısa umudu mu?
Yoksa yaşanılacak her şeyden mutlu olan yaşanmamışlıkları sorgulayan bir adam mı?

Erdoğan Adıgüzel

Bir Devrin Sonu

Hayalleri onundu güzeldi herşey ona göre
En güzel anlar umutları bile çiçeklerden mis kokardı
Tam bitti derken yeşeren ümitler elinde sım sıkı tutardı
Orada başlamıştı her şey
Bir gün orada her şey sona ereceği gibi.
Umutlarının hayalini yaşamaya gitmişti
Heyecan ile adımını attı o kapıdan
Herkes sahiplendi onu eskisi gibi
İspatlamıştı herkese ona buna
Artık bitmişti görevi
O akşam rüyanın başladığı odada
Eskiye ait ne varsa bıraktı arkasında
Kimseye minneti kalmadı
Nasıl başladıysa öyle bitti
Yaşanmamışlıklar her devrin sonunu getirdiği gibi
Başladığı gibi usulca bitti...

Erдің Adıgüzel

Büyük Yüküm

Yaşayanlar doğru söylemiş aslında
Dünya'nın en büyük yükü
Akli sende olmayanın sevgisini
Israrla yüreğinde taşımaktır.
Benide yanıltan
Güzel bakan yeşil gözlere sahip olması idi.
Ama yanlış yere bakıyordu işte.
Durgun yeşil bakışlarında bomboş uzaklara
Bakışlarda gizliydi sadece
Öylece kaldı tüm yaşananlar
Ayrıntılarda açığa çıktı o anda
Sadece veda etmeyi beceremedim yine
Gitti...

Erdoğan Adıgüzel

Büyümeyen küçük eller

Farkına varamaz sevdiklerin
Uzak yakındır aslında varsa belgesi
Yanı başında pembe hayaller vardır.
Hep bir yerlerden seni gözlerler
Hep uzak çok uzak şehirlerde ellerini açar bekler
Bir yerlerde kurulan yeni hayatlar geçmişe
Yinede illede içimdeki küçük büyümemiş bekler
Uzakta olsa senide benide...

Erдің Adıgüzel

Deprem

Sırtımı dönmüş uyurken
Birden gözümün önünde rahmetli Anneanem
Müthiş bir gürültü ve sesler
Umutlar tükenmiş bir yerlerde
O an Allah ile aramızın en yakın olduğu mukaddes zaman
Şah damarından yakın demek bu herhalde
Korkularım yükseliyor,ümitlerim secdede misali
Ne ağlıyorsun nede gülüyor bekliyorsun bekliyorsun...

Erdoğan Adıgüzel

Durgun Yeşil Bakışlarında

Giderken mutsuzluğun Mutluluğum oldu sandığında
Yağmursuz olması gereken bir akşamdı
Şarkılar bile uğurluyordu
Umutların istediği zamansız akşamlarda
Saklamayı bile beceremediğin sığdıramadığı terli avuçlarına
Ališmıştı aslında yalnızlığıma umutlar hep yanibaşımda
Sanki gönüllü göz yaşları ile git diyemeyen çocuğun
Durgun yeşil bakışlarında Uğurladı seni ve hatırladım işe bir anda ...

Erдің Adıgüzel

Ege Sabahı

Yangın yeri yüreğim buğusu yalnızlığımın
Zerre umudum yoktu gözlerin kadar soğuktu gökyüzü
Egenin kıyısında yalnızlığımı özledim gönlümün
Koşup giden zamandan arta kalan
Herşey burda...
Sabah toprak kokardı yağmurdan sonra
Ben hayaller biriktiriyordum
Ne garipti değil mi hatırlanıyor istenince
Sabahtı deniz kenarında kimsecikler yoktu
Huzurdu galiba büyüsü buydu

Erdoğan Adıgüzel

Eğer

Eğer bir gün
Soracak olursan beni ki
Soracaksın herkese
Ben tanışdığımız yerdeyim
Beni gremesinde farzet oradayım
Hep yakınındayım
Eğer birgün
Seni seviyorum dediğinde
O güzel sözleri dinleyecek birleri yoksa
Bana söyle, ben oradayım
Eğer bir gün
Yaşanmışsızlıkların belirsizliğinde karşılaşırsak
Bana sorma
Neden bitti, niye böyle oldu diye
Hiç kimsenin giremediği
İç dünyanda ara
Eğer gerçekten arayacak olursan beni
Yazılmamış ve yazılmaya çekinilmiş mektuplarda ara
Eğer bir gün illa hatırlamak istersen
Kurumuş gl yapraklarında ara
Hatta dolaştığımız yerlerde
Sana kalan hatıralarımda ara
Ama Eğer bir gün gerçekten arasan beni
Sana son sözüm Elveda...

Erdirıç Adıgüzel

Elveda

Attığın yerden topladım onları,dün gece
Bir gurur uğruna solmasınlar diye
Avuçladım yerden işte bu beyaz ellerimle
Eskiği anmadım ilk kez
İşte öylesine göz yaşları içinde
Sonra kafamı yerden kaldırdım
Dikildim tüm benliğim ile
ve işte ben tüm asaletimle
Benim hiçbir suçum yoktu ki inan yine seni hatırlattı aynada ki halimi görünce
Avucumdaki topladığım iki damla gözyaşın içinde...

Erdoğan Adıgüzel

Farkındamısın

Bir gün daha bitti bu yaşlı şehirde
Her geçen gün gibi karamsar ve umursamaz
Farkında mısın?
Yada yine aynı gibi fakat birazda farklı galiba geçen zaman

Erdoğan Adıgüzel

Garip

Anlamsızca her şeye bağırarak,
Yetmedi kızmak geliyor içimden
Bazen ise sinir bozucu gülmek geliyor ki
Bazende gerçeğe beş dakikalık cinnet
Oturuyorum kalkmıyorum bakıyorum pis pis
Sırıtiyorum.
Düşünüyorum.
Dinlemek istiyorum kendimi.
Şöyle gönlümce uzanmak varken gönlümün kırlarında
Yorulduğum diyemiyorum lal oldum
Hayatın anlamı sahipsiz
Yaşanan tek kelime ile gerçek
Bir o kadar acı ama ve tek kelime ile
garip.

Erdoğan Adıgüzel

Gece

Geceme seni anlattım
Sonsuz yalnızlığım kenara çekildi
Şadece geride kalanlar vardı
Üzmek istemezdim
Sustu
Ayrılık acıydı, lakin süpriz değil
Ufacık yalandı oysa ama unutulur gibi değil
Bitmez demiştim.
Giderken sormadı bile
Unutmadı, unutamadı

Erdoğan Adıgüzel

Gitmeyen Kıza

Ne yapacağını bilmez halde
Dolaşır dururdu
Dahası bir şeyler hissettiğinde
Hep olmaması gereken şeyler olurdu
Parçalanırdı duygular her seferinde
Kimseye anlatamazdı derdini
Tarifi zormuş gerçekten
Hiç birşey yapılmıyor,yaptırmıyor
Tutuluyorsun
Çekemiyorsun umutla bekliyorsun
Gün geliyor özlüyor,
Gün geliyor şen şakrak...

Erdoğan Adıgüzel

Gönüllü Gözyaşları

Ben sana ne ettim de bir ömür içimde yer ettin
Hani aklıma geldi bir an neden benden önce sen vazgeçtin.
Takvime baktım İşaretli değildi
Oturup konuşmuştuk o sessiz dili olmayan tören yerinde
Havadan sudan bahsetmiştim inadına
Gülmüştüm olanlara
Sana içime attığım gönüllü göz yaşları ile
Bekledim çocuk gibi gelmedin
Haberin geldi
Mutsuzluğun Mutluluğum oldu sandım
Seni seven herkes ağlıyordu ben hariç
Bir hiç uğruna kaçtığımda
Sana gönüllü göz yaşları ile
Git dedim durgun anlamsız bakışlarında
Uğurladım seni o yerlerden uzaklara

Erdoğan Adıgüzel

Gönüllü Gözyaşları-başkasından

Her kaybedilmişlikten sonra dökülürmüş istemeden
Gönüllü gözyaşları damla damla
Aslında kendini temizlermiş yürek yavaş yavaş
Acımasızca bir sonrakine hazırlarmış kendini
Her seferinde daha kindar ve öfkeli
Çiğeri yanarmış aslında sorgularmış
İnandıramazmış ne yaptıysa
Hep onu ararmış bakışlarında konuşmalarda
Her yol ona çıkarmış
Gönüllü durgun bakışlarına
Aradığını bulana kadar avuçlarında kelebek misali
Türkü sü dudaklarında
Ve her Umutsuzlukta kendinle baş başa kaldığında
Gönüllü Gözyaşlarıyla saatlerce anarsın
Yüreğine inat aklına inat ufacık bakışlara

Erdoğan Adıgüzel

Gülüyorum

Benim diye bildiğim sen vardın hayatımda
İçimde yer etmişti içime yokluğu farkında mıydım bilmiyordum.
Geceler çok uzundu, buna inanmanı beklemiyorum zaten
Senli bensiz tüm yalansız avuntularda
Dudaklarımdan dilim döndüğünce sen vardın herşeyin önünde
Dedim ya Gurbet gecelerinde yalansız avutuyordum hayallelerimi
Artık kendime bile inandıramıyorum. Gerçekleri
Gülüyorum...

Erdoğan Adıgüzel

Hasretler

Önce yağan yağmurla düşündüm
Belki düşersinde gözyaşlarıma karışırın diye
Hep hatırıma geldikçe andım güzel günleri
Sevsen de sevmesen de dolandım durdum
Oturdum bir köşeye sustum
Yine Bekledim Nisan yağmurlarını
Başım ağrıdı yine
Bitmeyen günlere gittim yine
Yine yanılıyorsun.

Erdirinç Adıgüzel

Hatırıma Geldin Yine

Yine bir güz sonu bitimiydi.
Sonbahar esintisi tadında geçiyordu zaman.
Bendeki de garip beklentiydi.
Geri gelmiştin önce umarsız bakışlarımda
Yumdum gözlerimi bekledim yalan yok.
Anılar çok tozluymuş görülmeyen bulanıklıkta
Üflesem karanlığında unutup gidecektim
Unutmadım biliyorsun

Erdoğan Adıgüzel

Hatırlamak

Karmaşıklığında kayboldum bugün hayat
Daha dün yürümekten yorulduğum yollar
Hayatımda gördüğüm en büyük evler vardı
Benim dünyamdı ikinci vakti boğaza bakmak
Düşünmekti içinde kaybolduğum İstanbul'u
Hep aynı rüyadan uyanırdım çoğu zaman
Hayat ne garip ki her gün geçerken kaybolduğum yollar
Ufacıktı bugün yıllar sonra ben mi büyümüştüm
Yoksa gerçeğe inat yaşanmışlıklara haykırıyor muydum
En son yürüyerek geçtiğim sokaklardan arabamla geçerken
Bir yerlerde bana el sallayan çocukluğum koşuyordu arkadan
Bu sefer gülümseyerek gururla
Böyle olacaktı der gibi içimdeki coşkuyla

Erdoğan Adıgüzel

Hayat

Günün başlangıcının sesi
Uzaktan gelen Ezan sesi
Yine bağıran simitçinin buram buram kokan simiti
Boş sokaklarda işe yetişmeye koşan ayak sesleri
Günün bittiği yerde ise bir avuç acı var
Dert var umarsız yakarışlar var
Duyun bu umarsız seslenişi
Ama insanların yüzünde aynı ifade var
Yorgun insan nasıl olabilir ki düşün
İlk gün gibi işte yoruyor insanı
Gecelerde masum sessizlik bekliyor herkesi
Belkide ölüm korkusudur gün ile biten kimbilir...

Erdoğan Adıgüzel

Hisset Yanında

Hissetmek ve dinle
Yanında bir küf kokusudur hayat
Loş ışıktta çekilmiyor hiç bir sevda buna inan
Belki kabaht belki koca bir yalan
Şuanda yamacımda gül kokusu var
Heyecanı bambaşka İçimde bir kıpırtı
Kelebek misali yalın ve renkli ömrü bir gün misali
Belki gülünç gelecek ama
Bir yanım yalan bir yarım umutlarım
Yanılgılar sahte sevmeler gerçek
Hasretler bile ağlamakla başlar
Daha ayrılmadan son tren bu gardan
Tuhaf yaşanmışlıkların ardından
İçimde yok olup giden defolu hayatlar
Bende ise hissedemediğin umutlar var cebimde...

Erdirç Adıgüzel

İçimde barınanlar

Daha ne olsun ki biten yitirilen yaşanmışlıkların dışında
Bir dolu umutlarım vardı bu hayat denen fragmanda
Daha doğrusu güzel olan birşeyler var hayatımda
Dahası yeşeren sevdalarım eklenen ümitler var
Renklerden barındırdığım siyah beyaz formlarda
Harcanmış bencilliklerden sıyrılan şefkatli gözlerle bakılan
Umudun resmi var karşımda
Duyarsız sevgilerden arınmış küçük çocuğun
Gülümsemesi var herşeye inat dik ve kararlı
Ve o çocuğun resminde güzel bir eş
İkide nur topu aşkının meyvaları var.
Herşeye inat herkesten uzak ve kendiyle barışık
Bu aşkın devrimiydi sanki geçmişe başkaldırıydı
Dahası net olan Musmutlu yaşam

Erdoğan Adıgüzel

İki Kuruşluk Sevda

İki kuruşluk sevdalar var bohçamda
Üstü verilemeyen
Ve malesef iadesi olmayan
Hayatlar var cebimden çıkmayan
Bozduramadan zamanı bitiveren umutlar
Yaşamın kıyısında sevgi pazarında
Bağırmeden satılan zamansız aşklar bunlar
Arkasını dönmeden gidenlerin iki kuruşluk ederi var
Yollarına kaldırım olan ayağı
Kayıp yere uzanan sevdalar gibi arkadan
konuşanlar var
Ne yazık yamalı hayatlar
ederi para etmeyen komik güldüren sevdalar

Erdoğan Adıgüzel

İstanbul'u Senin Gözlerinden

Benimle Konuşurken dön biraz
Gözlerime bakamıyorsan
Sus biraz beni dinlemeyi dene
Sözlerin bittiği vakit
Salacak sahilinden Köklerimize bak karşıya
Kız kulesi üzerinden tüm ihtişamıyla Osmanlı el sallıyor
Bana anlat içinden geçen her şeyi
Boğazın alaca karanlıkta o güzel dalga sesleri misali
Yorgunum aslında hakkın yok üzme işte
Yakamoz ışıltılarında
Gecenin bir vakti ben İstanbulu senin
Gözlerinden yaşayacağım

Erdoğan Adıgüzel

Kırık Sandal

Sen kıyısında sığındığım rıhtımsız kumsal
Ben ortasından su alan
Eski bir kırık bir sandal
Sen rüzgarla savrulup giden ben ise arkandan bakakaldığım yarım kalan sevdan.
Sen unutabilirsin ama unutamadığın aşikar
Dahası içimden atamadığım sessiz gururlu yakarışların hepsi yalan
Senin o bakışın var ya, zamanı korkutan bir anda durduran.
Her şeyi en baştan başlatan Yazık ettiğin yarınlar
Şimdi tüm yaşananlar sandalın ortası gibi kırık
Acılarını sandalın küreklerine bağlayıp
Çektikçe zaman içinde kendini avutan adam var

Erdirinç Adıgüzel

Kızıma

Bir sabah bulut gibi üstüne çökmüştü kokun
Hayal ettik seni
Ayuçlarının arasından kaydın saçların
Önce sesin ulaştı aramıza
Ardından sen
Alkışlar ve çığlıklar arasında geldin şehrimize
Ağlamak uzun gelmişti dışardaydın işte
Perdenin arkasında herkes bakmışlardı
Hemşirenin elindeki prensese
Açtığımda gözlerimi hangisi diye baktığımda
Belli ediyordun zaten kendini
Biliyormusun Kızım ısrar etmeyen sırasını bekleyen
Bir tek sendin içlerinde
Sanki sıranı bekliyordun herkese inat
Şimdi sıra sendeydi 9 aydı bir ömür geçti annenin ömründen
Ama asıl sıra bizdeydi ağlamak ama bir o kadarda kedersiz
Annene sorsan ağlamak mutluluk
Tek bir cümle var kalbimizden ağzımıza gelen
Ve oda hoş geldin neda

Erdoğan Adıgüzel

Kimdi Diye

Çok uzun zaman oldu
Anılar gözlerim misali Hep Uzaklarda
Yaşanan unutulurmu kaderin neyse onu düşlemişsin
Değişen hep ben oldum
Koca bir yürek
Görsen bir yerlerde
Tanımaz herhalde geçmişteki beni
Sonra gözler selamlar birbirini sesizce
Sokağı döndüğünde düşünürsün kimdi diye

Erdoğan Adıgüzel

Kimimiz Mecnun Geriye Kalan Leyla

Çok zaman oldu unuttum desem
Hepsi koca bir yalan olurdu
Yaşayan hayallerimdi
Beni bir tek o düşünürdü diye Zihnimde.
Biz sadece rolleri paylaşanlardandık.
Kimimiz mecnun geriye kalan leyla
Karşılaştığımız hayallerimiz
Hergece o sahillerde kıyıya vuran yakomoz misali
Hayaller kurardı gerçeğe
Olmayacağını bile bile
İnandırırıldı kendini düşlerinde

Erdoğan Adıgüzel

Korkularınla Yüzleşmek(babaanneme)

Ölüm ilk kez üzdüğü kadar sevindirdi beni.
Çekmedi en azından tamda istediği gibi öldü.
Uç gün yatır Allahım beni dedi.
Dediği gibi oldu.
Garibim her gittiğimde ayrılık vakti o güzel kokusunu çekerdim içime
Anadolu kadını mahmur bakışlı
Ölmeden de kulağına fısıldadım.
Bir damla göz yaşı verdi.
Sonkez o gök gözleriyle baktı.
Sesine hasret kalıcım ona yanarım
Korkma senin aldığın sevaplar çok fazla her daim dualarımda
Onsuz hayat nasıl geçecekti korkularım vardı
Babaannem şimdi mutludur köyde sevdiklerine
Seni hayatında mutlu edemedim ama
Sen yine beni unutma rüyalarım gel
Dua et bana
Şu kınalı kuzuna
Hakkını helal et yavruna

Erdirç Adıgüzel

Ne Gerçek Oldu Ki

Ne istedim ki bu kadar çok.
Neyi bekledim ki, olmadı o anda
Olmayan bir rüyaydı.
Hiç bitmeyecek sandın aslında,
Ya şimdi ya da sonra
Üfledim uçuverdin avucumdan, Sessizce bir anda
Biliyorum desem çok geç her şey dinlediklerimde galiba
Aslında bitmeyen şiirlerimi bitirmeye çalışıyorum şu anda
Bu hayat öyle bir şeyler yaşıyor ki insana
Kınadığın herşeyi yaşıyorsun eninde sonunda.
Bunu zorda olsa kabullendim zorla
Gözlerimin kaydırduğımda yaşamışlıklardı
Doğru ya da yanlış
Kabul edemediğin buydu aslında
Hatırladığım tamda buydu aslında
Tarih aynıydı bu akşam

Erdoğan Adıgüzel

Nokta

Senli bensiz oturuyor yine geçmişin
Yakasından tutup silkeliyorum
Bu akşam söz veriyorum kendime
Tutamıyorum.
Bir an gizli saklı anılarda aklıma geliyor yüzün
Belki de yine...Yine sığınıyorsundur bencilliğine
Gerçekten ağrıma gitmedi mi sanıyorsun?
Gülüyorum.
Nokta koyulmuş güzelliklerin ardından
Bilinmezliklerim anılarda saklı
Biliyorum.

Erdirinç Adıgüzel

O'nun Ölümü

Yarım kalan Şu ömründe
YaŐadığın aşkın hakkını veremesende
Biliyorum ki
Sensiz geöen günlerin acısını öekiyor
Geride bıraktığın yaşanmışlıkların
Revamıydı bu sonunu bilmediğın hüznlere
Hayat senin için oyundu derdim yüzüne
Dalga geötiğın gibi acı oldu
Yokluğın her saniyesinde alıŐıyorum zamanın hızına
Öldüğünü bilmek ürkütmüyor artık
Farkındasıdır
Artık ağlamıyor gönlüm.

Erđinö Adıgüzel

Öylesi Bir Yer Var

Yarım kalmış bir hikayenin,
Henüz bitmeyen satırlarındayım
Şakin Vazgeçme diyor bir yanım;
Öte yandan Çok uzaklardasın
Hala hayal ettiğim öylesi bir yer var
O diyarlarda ne var bilmiyorum.
Dahası umutlarımda bana fısıldanan mutluluklar var
Hissediyorum
Hayallerimle yetiniyorum bölüşemesemde mutlulukları
Umuyorum

Erdoğan Adıgüzel

Saklanırdım Hayallerime

Gece abuk gelirdi bizim oralara
İnsanlar koşarak terk ederdi sokağımızı,
Oturup o ayazda terkedilmiş sokaklara anlatırdım hayallerimİ
Düşlerimden hatırladığım kavga ettiğim büyük evler ve yollar vardı
Birde ezan sesi ile evlerine kaçışan içlerinde ben olan çocukluğum
Sonra büyü bozulmasından korkardım saklanırdım bildiğim yerlere

Erdiñ Adıgüzel

Sana kin doldu

Otururken kendi gizli bahçemde
merhaba dediğinde o sabah
O durgun anlamsız Gözlerine baktığımda
İlk karşımda seni
Yaşamımın hayali tüm duygular sen oldun
Gözlerimden yaşlar bitmeden
Ayrılığın sel oldu
Yine aynı yerde oturdum
Senelerce içimde doğdun
Ete büründün üstüme aşk doğdun
Birgün bakışlarında zaman durdu
Hergün yaşamın hayali arkandan sel oldu
İnanmayı istedim içimdeki sese
Her günüm sana kinle doldu
Dönecektim ama bu sefer gururum önümde durdu

Erdoğan Adıgüzel

Sen Ve Ben

Senin için; hayat
Bir sondur aslında
Benzerini ararken bulduğunda
Hayat kaldığın andan başlar
Aslında biraz sen ve Birazda ben...

Erdoğan Adıgüzel

Seni Sevmem

Seni diğerlerinden ayıran gözlerindeki anlamdı
Onlarla kalsa iyi bakışlarındaki masumiyetti
Bir o kadar yalın ve yabani
Seni seçtim sevdim ama
Asıl neden neydi biliyor musun?
Senin kalbinin yüzün kadar güzel olmasıydı
Lakin yalnızdın kendi dünyanda
En ufak nefret ve kin göremiyordum
Kısaca süngülerini çekmiştin olanlara
Dedim ya seni diğerlerinden ayıran
Beni düşünmendi
Hatta benim için hiç kimsenin yapmadığı ağlamandı
Seni onlardan ayıran benim ihtiyacım olan her şey olmandı
Bana sarılıp konuşmandı

Erdoğan Adıgüzel

Sessiz hayat

Gönlümün derinliklerinde biriktiriyorum yaşanmışlıkları
Dahası Sessiz hayatıma bir renk cümbüşü getirdim
Takvime bakmayalı çok uzun zaman olmuştu
Haber alamadım hiç kimseden
Düşündüm her seferinde biraz benden birazda senden
Bu soğuk savaş çok şey götürdü ikimizden.

Erdoğan Adıgüzel

Sessizliğim

Bazen sessizliğimi dinliyorum, Bir köşede yalnızlığımla
Biliyormusun çıt çıkmıyor ikimizden de
Öylesine bir sessizliktir ki bu
Tıpkı bir Anadolu kasabasından trenle geçerken
Trenin sesini değilde yalnızlığımı dinliyorum
o sırda rüzgarın etkisiyle hareketlenen buğdaylar,başakların
Ezgileri tınıyor kulağıma sessizce
Anlamsızca bir o kadarda ümitle içim ürperiyor
Dağlara taşlara uçsuz bucaksız ovalar mutlu ediyor beni
Umutlarım yanı başımda sessiz ve sıkılğan,
Zaman gerçekten çok kısa,yılgın
Gerçeğe inat tüm benliğimle ümitleniyorum kendi sessizliğimde
Bir an içimden geçiriyorum diyorum ki ama yol uzun
çocuk hadi diyor
Haykır içindeki sessizliği kalmasın bu küçük yürekte
Sessiz içini çeke çeke
Ağla sessizliğine inat sensizliğine duymayan kalmasın....

Erdirinç Adıgüzel

Sokağında

Ben geçirdim bildiğim yerlere bir adım bilinmeyenimle
Sonrasında uykum gelirdi sonsuz yalnızlığım ile birlikte
Elimden tutar götürürdü evimize
Hayat çok uzun ve zordu bu hayat denen düz ovası olmayan yollardı aslında
Önümde yaşamak için sadece umutlarımla yaşattığım ümitler vardı
Şimdiki bana ulaşmak için sokağımdan çok uzun yol vardı.

Erdoğan Adıgüzel

Sonbahar

Sonrası demiştim ya mevsimlerden hazandı
Bizler yaşıyorduk işte hayatı oda yorgundu
Böylesi yaşanmamıştı karışmamıştı bize
Her sonbaharda yaşanırken ölümlü görürmlü insan
Yolundamıydı sanki kader olanları bütün hıncı ile yaşatırken

Erđinç Adıgüzel

Sonrasında

Sonrasında yalnızlıktı hayat
Herkes hayalini kurar yaşardı.
İnan ki yaşardı işte kurguya inat.
Yavaş giderdi olumsuzluklarda
Ama hızlanırdı zamanı yutan hayat
Sanırdı hayat hep böyle şen şakrak.
Yaşanması gereken zamandı aslında
Yazmalıydın sonrasınıda yalnızlıktı hayat
Rollerimiz dağıtılmıştı çoktan
Sıradan değildik aslında
Bir tutam gam birazda umut vardı işte
Hepsi o kadar
Yalnızlık yanında her daim olan
Başına gelmeden inanmazdın
Yazılanı oynardı İnsan
Sığamazdı ufacık dünyasına
Hep böyle olur zannederdi
Ya gülerdi hayat yada zulmederdi olanlara inat
Yaşanmışlıkları çabuk tüketirdi
Şimdi umutlar ona inat sonrasında ümitler var

Erdoğan Adıgüzel

Sözler Başkasına

İlk kez ardından sesli düşündüm
Yine bir Akşam üstüydü
İçim ürperdi birden
Rüzgar esti uzaklardan tam yüreğime
Oda yetmedi
Farkına varmadım
Gitmeyi düşündüm bir an yürüdüğüm yollardan
Kalktı birden oturdu yürüyemez oldu yüreğim.
Hayaldi yetmedi bu sefer umutlar
Düşündüm ki sana ulaşmak niye
Boş versem savursam ümitleri avucumdan her yere
Onlar düşse umutlarını sorgulayan herkese
Yada yaşanmamışlıkları seyretsem bir köşede
Gönül penceresinde
Yine bir gece vakti
Dışarıda şimşekler çakarken
Buraya dikkat et
Korkusunu elleriyle çaresizce avutan
Bir bendim herhalde

Erdoğan Adıgüzel

Şafak Türküsü

Tek çekilen şey hasretliktir burada
Gerisi zaten kimin umurunda
Şafakla geçer günün sonunda
Bitermi bilinmez Asker türküsü
Bilemezdim Şarkılara yanaşık
Sevgiye aç ağlamaya hasret olduğumu
Umudumu dizginleyemedim
Bu sabah ağladım apansız
Askerlik şimdiden koymuştu
Hep derdim ya
Bilinen ile bilinmeyen arasında ince bir ayrıntı vardı ya
Unuttuğum bir şey vardı
Yaşamadan yazılmıştı bunlar
Sonunu görmediğim halde
Yazdıklarımın ötesinde bir okadarda merak ettiğim
Burada zaman esiriyiz biz
Dans ediyor sanki hep
Yorgunluk mesele değil
Bilinmeyene doğru gidiyorum
Ne nedir bilinmez
Kendimi bilmeden çocuk gibi
Hergün elimde kalemim
Şafak yazıyorum
Ve usulca çalışıyorum bir ıslık gibi
Şafak türküsünü

Erdoğan Adıgüzel

Şaşırtmaca

Tarifi imkansızmış meğer
Hiç bir şey yazamıyorsun
Tutuluyorsun elini eteğini çekiyorsun
Umutla bekliyorsun
Bir söz söyler olmadı bir çift bakış
Ne yapsan olmuyor duymuyorsun
Gün geliyor üzüüyor pişman
Gün geliyor şen Şakrak tatlı bir şaşırtmaca

Erdoğan Adıgüzel

Şimdilerde

Bilmediğim uzaklardan yansıyanlar var bakışlarımda
Seçemiyorum artık ufak tefek yazıları
Artık yazamıyorum kısada olsa
Okuyamıyorum ki uzun zaman oldu.
İnan yazasım geliyor duruyorum nedensiz.
Kalemi tutamıyorum dedim ya
Derinlerde ta şuramda yürek titremesi var ya
Ne yalan söyleyeyim içimden de gelmiyor artık

Erdoğan Adıgüzel

Tutsak

Öyle gecelerde ayırt etmedim yalnızlığı
Hakim olamadım duygulara
Sonunda oturdum ağladım
Tam rahatladım derken
Bu seferde yanılmıştım
Gerçekler tutsaktı hayallere
Sanki sadece seni düşünüyordu.
Kalbim...
Hasretler umuduma kanat çırtıkça
Batıyordum her defasında
Güvercin misali masum ve titrek
Bir okadarda boşvermiş kaderime

Erdoğan Adıgüzel

Umudumun Zümrüdü

Umudumun zümrüdü Anka kuşunun kanadında benim.
Uçtukça uçuyor uzaklara
Umutlarım hayallerim onun konduğu dağların ardında
Masaldır zaten hayat bir varmış bir yokmuş değil mi?
Benim masalım da bitecek elbet mutlu sonla
Ve çıkıp gelecek dağların ardından Simurg'un kanadında

Erdoğan Adıgüzel

Umut

Can bulan sevdalarım var bu bedende
Diyecek hiç bir sözüm yok
Sahte aşklar var duyurulamayan
Sahte ümitler var gönlün işittiği
Her kaçmak istediğimde yakalınıyordum
Köşeyi döndüğümde merdiven başında
Tam o anda elimle yokladığımda
sol yanım yerinden çıkacakmış gibi
Heyecan nefesimi engel koşarcasına
Bunları el anlamaz hiçbir zaman anlamaz
Sevdan yerinde duramaz
Seni kaybetti avuntum
Son vedayı bile bile özledin
Gözlerimin önünde koskoca ağlayan bir çocuk var.
Artık ona ne söyleyeceğim koskoca umutlarım var

Erdirç Adıgüzel

Umut Resmi

Bir dağ yarılıyor karşımda
Umutlarım tekrar açıyor ümit filizlerini
Yeşeren dallar gibi bahara yakın kışın ortasında
Birden karşımda sen
O ufacık zaman döngüsünde
Kaçmasın diye avuçlarımdan böğrümde tutuyorum sımsıkı
Sonrası mı uyanıyordum rüyadan gerisi düşündüklerim hepsi boş...

Erdoğan Adıgüzel

Umut Sokağım

Çocukluğumdan kalmıştır bu bende
Hayal meyal hatırlarım dūřündükçe
Yüksek balkonumuza çıkar
Açardım yüreğimi ulaşılmaz denen bilinmeyen yerlere
Dūřeceđimi umursamadan bakardım uzaklara derinlere
Anı biriktirirdim gözlerimle bilinmeyenin ötesinde

Erdirinç Adıgüzel

Unutmamışsındır

Unutmamışsındır geçmişi anarken
Serindi hava elbet umursamamıştım
Böylemi hatırlayacaktın
Kaderine yazılana inat
Gün gelir anmak için
Nefretine mi yoksa anılarındaki çaresiz meleğe seslenmeye
Bence senelere ağlayacaktın
Giderken bulunduğun yerden bakacaktın
Oradaydım
ve söylenecektin anıların sendeki eksikliğinde
Unutmamışsındır unutturmaz o günler
Zamanla ortaklık edip kafanı çevirecektin
ve kelebek kadar uzun yaşamayan aşk denen bu şiirde

Erdirin Adıgüzel

Uzak

Gurbet sokakları sefaletidir gençliğin
Hep çocuktur yalanda olsa herkes
Nedense her yalnızlığımızda kandırırız onu
Sevdiklerimizi yitirince umut olur adı
İçindeki nefretle büyüdükçe yeşertiriz onları
Kimseden habersiz aynı anlarda anarız
Bir fidan misali ümit olur zamanla
ilaç sanırız zamanı
Aslında aynalar yalan söylemez
Neyi ispatlar o yıllar sadece kocaman uzaklar
Herkes unuttur yada sanır ümitleri
Gün gelir tükettikçe mutlu olur zaman...

Erdoğan Adıgüzel

Yakarıştı

Yakarıştı sessizliğin dimdik duran geçmişime
Ne bileyim sormadım bildiğini bile bile
Ya ölümdü yalnızlığın yada gerçekten yalnızdım
Zamana inat direnemedim yada elimdeki gücü hissedemedim
Belkide elinden oyuncağı alınmış çocuk gibiydim
Kim bilir karabatak rüyada gelmişti üstüme
Görüyorum ama dokunamıyorum sesim çıkmıyor
Yakarıştayım sanki elim gitmiyor belkide
Günden güne bende inanıyorum geçmişime
Yakarıştı sessiz çığlıktı bu geçmişime

Erdirinç Adıgüzel

Yalnızlığımın Sevimsizliği

Ey benim umudumla umutsuzluğumun çaresizliği
Son dokunuşum yalnızlığımın sevimsizliği
İçimi burkan sıcaklığında saklanmazlardı
Son sözler bakışlardaki fırtınalar misali
Gözler yalandan kaçır, umutlara savrulur
Yıllar sonra kurcalansa anılar yaşanmamışlıkları
Geride kalan sadece sen ve ben yalan
Birde bakmışsın sadece masada bir mum
Üflemişim yok olmuş....

Erdoğan Adıgüzel

Yaman Sevda

Neden böyle kalabalıkta yapayalnızım
Soruyorum neden yine buradayım
Bilirsin içimde kötülük yoktur benim
Çaresizdim.
Oysa kolay kolay vazgeçmezdim bilirsin
Bir güz dökümüydü hayaline sürüklenmezdim.
Yine geri dönmezdim gezdiğim sokaklara
Sonra son otobüsle senin varlığını bile bile terk etmezdim burayı
Artık anladım o güzel günler eski bir dost gibi
El sallıyor arkamdan

Erdoğan Adıgüzel

Yarın

Akşam üstüne gelirken bulutlarla birlik olup
Sis pus ve bir o kadarda sıkıcı üstünde
Bir türlü haykıramaz bunca sessizlik
Birde avuçlarında yorgunluğun son randesi
Tutamazsın elinden acır için
Bitsin uyansın dersin
Gün gelir uyanır ve sonun başlangıcı olur yarın

Erdoğan Adıgüzel

Yaşanmamışlıklarımız

Düşünemiyorum eskisi gibi yaşanmamışlıklarımızı,
Zor oldu unutmadım ki,
Ama ben en çok yaşanmamışlıklarımızı özlüyorum...
Hep eskiden yaptığım gibi umutlarımın içinde hayal dağlarında.
Ümitlerimi yeşertiyorum...
Ama nadirde olsa anımsadığım günlerden insanları görüyorum,
İşte o zaman özlüyorum.
Gerçeğe inat.
Sıkılıyorum
Uzaklara tutunup kalıyorum.
İçimde kıpır kıpır bir çocuk vardı
İçimdeki gıybetini paylaşıyorum tanıdık tanımadıklarım insanlara
Dolaştığım yerleri bakmadan geçiyorum
Yaşlanıyorum sandalyeme oturmak bile istemiyorum.
Öylesine yaşanmışlıkları düşünüyorum
Sonra düşünüyorum iki bakış arası uzakta olsan görürdün diyorum.
Anılar ve yaşanmamışlıkların avuntusu
Biliyorum ama bilmemezlikten geliyorum.

Erdirinç Adıgüzel

Yokluğunda Kavgam

Benim senle olan sessiz kavgamdan kime ne
Sende bilirsin benim için hayatım kendi halinde
Dili olsa da söylese abu hayat,
Uyandım ve ömrümün geri kalan ilk günüm
Senden kalan kalan Dört duvar penceresinde
Uçsuz bucaksız sessizliğinden gücünü aldığım sensizliğe
Benim payıma düşen her gidişlerin arkasından el sallamak hayallerime
Olmayacağını bilsemde rüşvet verdim en sessiz yalnızlık esirlerine
Sonra oturdum onlarla baktım güldüm halime
Yokluğunda benli bensiz sevgim üzerine...

Erdoğan Adıgüzel

Yolumun Sonu

Đalsam da Unutsam da bir ağır sızı hatırlatıyor ya seni bana
Öylesine soruyorum kendime inat.
İşte tam buramda ağır aksak özleminin acısı var
Hasretim sol yanımda sinsi bir tuzak
Yolumun sonunda garip bir his var, anlasan böyle aslında
Ve hesap soracak şehrin yalnızlığı sensizliğin her anını
Ayak bastığımız her yer boğacak beni o tozlu yollarda
Son bir kez daha sonsuz yalnızlığım gelecek
Sabahlarım hep yolunu gözlüyor olacak
Ne yazık uykularım sende tutsak

Erđinç Adıgüzel

Yüreğime Umutlar Gibi

Öyle düşlerim var ki bilmediğin
Sormaya çekindiğin, anlarda bile
Anlatmaya başlarım
Derdim sadece bunlar olsa elbet ilk sana söylerim
Anlamışsındır şarkılar mırıldanırdım kızdığımda
Öfkemi suratıma gülerek dizginlerim
Çok uzak geliyor yarınlar
Umutlar susuyor
Yorgun Savaşçı gibi
Sadece günü kurtarır gibi sessiz ve bir o kadarda
Masum ve sabırla beklerim, bilirsin

Erđinç Adıgüzel

Zaman değişti yine

Çok Şey öğrendim anlamsızca geçirdiğim onca zamandan
Yolda yürürken tanımadığım insanlara selam vermeyi
Ki hiç etrafıma bakmazdım yürürdüm yol boyunca...
Umarsızca boş vermiş halde susardım kaldırımlara
İlk kez arkamı dönmedim yürüdüm kararlılıkla
Gerçek ile yalan arasında nefes alamadım duraksadım
Güneşe ellerimi iki yana açarak nefes almayı hatırladım sonra
Oysa ben acılarımı zamansız yaşadım tek başıma
Hep kendi şehrimin gökyüzüne bakan sıcak yuvamın
Hatıralara bakan küçük pencerenin kanatlarında ağlayamadım.
Bir o kadar küçük şehrimin yalnızlığında bekledim.
Evcimen bilirdim kendimi çıkmazlarım da oldu hep sessiz sokağımda
Hep aynı elbiseleri giydim aynalara hiç bakmadım
İnsan kaybolmayı ister mi? Gözlerinle kalbimin ortasında
Ben işte böyle gezdim sokakları yalnız ve tek başına
Uzaklara gitmeye kalktım kayboldum ısısızlığımda
Yolun sonunda durdum aklıma getirdim oysa
Çok çabuk geçti zaman delilleri şakaklarımda

Erdiñ Adıgüzel

Zamansız Akşamlar

Yalan söylediğim aynalarda belli oluyor
Belirgin bir pişmanlık yansıması dahası inanmışlık var gözlerimde.
Gözüm hep aynada yakarışlarım da gizli aslında
Düğümlemiş kelimeler var tam şuramda çıkmıyor saklı dünyamda
Yarı belirgin bakışlarımda kah bir kelime çıkıyor yada...
Gözüm aynada bana bakan baş kaldırışlarda
Düşünmüyorum çok uzun zamandır yalan diyorum.
Kandırıyorum aslında
Unutmuşum zamanın şiddetini
Umutlarım zamansız akşamlarda sonu ümitlerim burada

Erdirinç Adıgüzel

Zihnimde

Yaz bitimiydi her yer toz duman
Hepimiz başak gibi dimdik insanlardık rüzgara inat
Şimdilerde sorsan beni kimse tanımaz
Bizim sokağın sonunda koşmakla bitmez yollar vardı
Dahası kafanı gökyüzüne kaldırdığında kocaman apartmanlar
Ah bir dili çözülse anlatsa
Yazılan kadere inat korkardım koşduğum da ondandı
Çar çabuk geçti o zamanlar yolların bittiği çıkmaz sokaklar gibi.
Yolların kaldırımları aşındı yağmurlardan
Hatırlamazdı belki Zihnimde olanlar gibi...

Erdirinç Adıgüzel

Zor Değilmi

Bunca acının tarifi yoktu insanlar için
Hesabını soran pek yok bu şehirde
Burası benim yaşadığım şehirde
Kim bilir cevap yok senin düşündüğün yerlerde
Çok uzun yıllar oldu diye diye
Artık şiir yazmıyor bu yanım
Diğer yanım düşüncede
Artık umuda küstü
Bir türlü hayat yolunda
Sen ben kiminle uğraşır olduk
Sadece olan tarif ettiğim gibi zamana oldu
Komik değilmi
Yoksa aynalar boşa ağlamazmış sessizce
Saçlarımda aklar ağlatmadan aldattım anılarımı
Anılarım şiirlerimi yazdı ümitlerimi kenarda birikti
Umutlarım topladı ve şans oldu yağdı üstüme
Sonsuz yalnızlık kenara çekildi
O bile sustu her zamanki gibi yine
Ben ve yine aynı ben

Erdoğan Adıgüzel